

χαιρετισμῶν κατὰ τὸν συνήθη Ὀθωμανικὸν ἀγέρωχον
 τρόπον καθήσας δὲ εἰς ἓν ἀπλοῦν σκαμνίον, πλησίον
 τοῦ Νικηταρᾶ, καὶ ἀποτανθεὶς πρὸς τὸν Π. Μαυρο-
 μεγάλην καὶ λοιπούς, εἶπεν ὡς παρὰ τοῦ Βοεβόδα ἀπο-
 σταλεῖς· « ὁ ἀγᾶς σᾶς χαιρετᾶ, καὶ ἐρωτᾶ νὰ τὸν εἰ-
 » πῆτε, τί πράγματα εἶναι αὐτοῦνα ὅπου κάνετε, καὶ
 » τί κλεφτοδουλιᾶς, ὅπου μ' αὐταῖς θὰ χάσετε τὸν
 » ῥαχιά τοῦ Βασιλιᾶ· καὶ στήν ἀφεντιά σας ἐτοῦτα τὰ
 » πράγματα δὲν θὰ εὐγουν σὲ καλό. » ὁ Νικηταρᾶς ἀ-
 κούσας τοὺς λόγους αὐτοῦς (ταραχθέντος τοῦ ἐγκεφάλου
 του), ἄρχησεν εὐθύς νὰ ἐτοιμάζῃ τὸ ὅποιον ἐφόρει
 εἰς τὴν ζώνην του πιστόλι, διὰ νὰ τὸ ἀνάψῃ κα-
 θήμενος κατὰ τοῦ ἀπεσταλμένου Μπελούκμπαση, νὰ
 τὸν φονεύσῃ· ἀλλ' ὁ Θ. Κολοκοτρώνης, ἐννοήσας τὴν
 προετοιμασίαν τοῦ Νικηταρᾶ, καὶ θεωρήσας ὡς ἄτοπον
 τὴν πράξιν αὐτοῦ, κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν προλαβὼν
 μὲ ὄρμην, εἶπεν εἰς τὸν Ὀθωμανόν· « Μπελούκμπαση!
 » ἔλα ἐδῶ κοντά μας νὰ ἀκούσωμεν τί λέγεις· » καὶ
 εὐθύς μὲ τὸν λόγον αὐτὸν τῷ ἤτοιμάσεν ἓν ἀπλοῦν
 θρονίον, ὅπου ὁ Ὀθωμανὸς ἐγερθεὶς, ἐκάθητε πλησίον
 τοῦ Θ. Κολοκοτρώνη· ὁ δὲ Π. Μαυρομεγάλης λαβὼν
 πρῶτος τὸν λόγον εἶπε πρὸς τὸν Ὀθωμανόν· « Ἀκού-
 » σαμεν ὅσα μᾶς εἶπες ἐκ μέρους τοῦ Ἀγᾶ σου, καὶ
 » ὅσα βλέπετε δὲν εἶναι κλεφτοδουλιᾶς, εἶναι πράγ-
 » ματα στερεὰ, καὶ δὲν εἶναι μοναχὰ ἐδικά μας, εἶ-
 » ναι τοῦ Θεοῦ, καὶ τῶν βασιλέων· διότι οἱ Ἕλληνες
 » ἕως τῶρα ὑπέφεραν τὰς τυρανίας καὶ τὰ βασανι-
 » στήσριά σας τόσα χρόνια· διὰ τοῦτο ἡμεῖς δὲν εἶμαστε
 » ὡσὰν ἐσᾶς τύραννοι καὶ διώχται τῆς ἀνθρωπότητος,
 » καὶ μέτε θέλει καταδεχθῶμεν νὰ σᾶς πειράξωμεν εἰς